pag. 792.

16., Säält ep alustas se häda,
Meie waese rahwa päele
Maa ja mõts om meie oma:
See man uhke oma (vilan) nema
17., Esmäld usku meile anti,
Perast orjust pääle panti.
Süs me jäime nende wõrku
Nü kui kiskja susse kurku.
18., Oh sa kawal siwwu sugu —
Hirmus oli neide tegu:
Ega päiwa rõõmu tegid, —
Rahwas häda, nälga nägid.
19., Oh te peris muri Jaani
Eesti rahwa vere kanni!
Maa ja mõtsa mõisas teiwa,
Eesti rahwa waimu seiwa.
20., Nüüd see wõõra rahwe sugu
Täidab üsna omad pungad
Meie peris omast waiwast
Taskud täis neil hõbet, kulda.
21., Piiskab, praskab öödja päiwa
Maal ja linnal eladen,
Peab endal litsi karja
Ning teeb üsna puhast kurja.
22., Esa maas küll nimetades,
Meid see pääle wannutades
Maade Hand elab mõisas, —
Ma teen tööd siin higin, waewas.
23., Kui süs ütskord ära suren
Süski esamaad ei saa:

pag. 793.

Wäike plats, kos minu pandas,
Tõise sõbra selga kandas.
24., Säälgi meil ei ole rahu,
Kui ei jõua massa raha.
Tulewa ne haua kaibja
Pilwa wälja luid ja rõiwid
25., Küla kelmi-karja poisi
Pilwa luuga ütstõist.
Kas küll Jummal seda küdab,
Ehk ka tasumata jätab.
26., Küll om waene Eesti lugu
Kurnatasse neide sugu.
Waiw ja nälg om ilman näta
Rahuta aga mullan ella.
27., Oh suur Jummal heida armu
Sa wõid lukke mulla põrmu
Sul om abi, Sul om jõud,
Enne kui kik kutsud kohtu.
28., Seda palju rahwast näiwa
Kui na prouad hauda weiwa:
Talu naist eest wälja tõiwa,
Teda tõiste paika weiwa.
29., Sest om just nüüd wälja tulnu
Et se sugu hirmus olnu
Auw ja rikkus on neil ilman
Parembase ka weel mullan.
30., Eesti rahwal lamba süda
Teeb ka esi endal hada
Saksa säädust hirmus pelgab